

DECIZIA nr. 63/2007
privind solutionarea contestatiei formulate de
SC X SRL din Pitesti, judetul Arges
inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges
sub nr. /02.07.2007

Directia generala a finantelor publice Arges a fost sesizata de Directia regionala vamala Craiova prin adresa nr. /25.06.2007, inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. /02.07.2007, asupra contestatiei formulate de SC X SRL din Pitesti.

Contestatia este formulata impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /15.05.2007 intocmita de organele vamale ale Directiei regionale vamale Craiova – Serviciul antifrauda vamala privind suma de X reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata de plata;
- X lei majorari si penalitati de intarziere aferente;

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca sunt indeplinite dispozitiile 175 si art. 179 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze contestatia formulata de catre SC X SRL din Pitesti.

I.In contestatia formulata petenta arata ca organele vamale au interpretat in mod eronat dispozitiile art. 71 din Legea nr. 141/1997 deoarece:

- “ a) bunul supus importului nu era o marfa ci un mijloc de productie
- b) prin vanzarea bunului din data de 21.12.2004 nu s-a schimbat utilizarea bunului, firma cumparatoare prestand de asemenea activitati de transport cu acest camion in continuare in baza unor licente de transport si de executie.”

Astfel, solicita admiterea contestatiei si anulara Deciziei nr. /15.05.2007 si a debitelor stabilite prin aceasta decizie.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /15.05.2007, organele de control vamal au stabilit urmatoarele:

In data de 31.03.2004, SC X SRL a solicitat si beneficiat de facilitatile prevazute de art. 157 (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal pentru importul unei autoutilitare marca IVECO ML80E an fabricatie 2001, conform declaratiei vamale de import definitiv nr. I /31.03.2004.

Ulterior operatiunii de import, conform facturii fiscale nr. /21.12.2004 societatea a instrainat autoutilitara (pentru care societatea a beneficiat de scutire la plata taxelor vamale) catre SC W SRL, operatiunea de vanzare fiind evidentiata in documentele financiar-contabile ale societatii.

Avand in vedere ca SC X SRL nu a respectat prevederile legale conform carora avea obligatia de a instiinta autoritatea vamala referitor la schimbarea utilizarii bunului importat in vederea aplicarii regimului tarifar vamal corespunzator noii utilizari, organele vamale au emis in baza dispozitiilor art. 71 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal, respectiv art. 105 din Legea nr. 86/2006, Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei si majorari si penalitati de intarziere in suma de X lei.

III. Prin referatul nr. /25.06.2007 inregistrat la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. /02.07.2007, Directia regionala vamala Craiova a propus respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL din Pitesti.

IV. Avand in vedere actele si documentele dosarului, motivele invocate de contestatoare in raport cu prevederile actelor normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este investita sa se pronunte daca SC X SRL datoreaza aceasta suma, in conditiile in care nu a solicitat schimbarea destinatiei bunului importat si pentru care a beneficiat scutire de la plata taxelor vamale.

In fapt, in data de 31.03.2004, SC X SRL a solicitat si beneficiat de facilitatile prevazute de art. 157 (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal pentru importul unei autoutilitare marca IVECO ML80E an fabricatie 2001, conform declaratiei vamale de import definitiv nr. I /31.03.2004.

Ulterior operatiunii de import, conform facturii fiscale nr. /21.12.2004 societatea a vandut bunul care a facut obiectul declaratiei vamale de import definitiv nr. I /31.03.2004 si pentru care societatea a beneficiat de scutire la plata taxelor vamale.

In speta sunt aplicabile dispozitiile art. 157 (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, conform caruia:

“ Prin derogare de la alin. (2), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată care au obținut certificatele de exonerare prevăzute la alin. (4), pentru următoarele:

a) importul de mașini industriale, utilaje tehnologice, instalații, echipamente, aparate de măsură și control, automatizări, destinate realizării de investiții, precum și importul de mașini agricole și mijloace de transport destinate realizării de activități productive;....”

La art. 71 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, se stabilește ca:

“ Importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze înainte autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări. “

În speta sunt incidente și dispozițiile art. 105 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României:

“ Titularii punerii în liberă circulație a mărfurilor destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior acordării liberului de vamă, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze în prealabil autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări. “

Față de cele de mai sus se face aplicabilitatea prevederilor art. 144 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, conform căruia:

“ (1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:

a) neexecutarea unor obligații care rezultă din păstrarea mărfurilor în depozit temporar necesar, pentru care se datorează drepturi de import;

b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;

c) utilizarea mărfurilor în alte scopuri decât cele stabilite pentru a beneficia de scutiri, exceptări sau reduceri de taxe vamale”, precum și ale art. 226 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în care se precizează:

(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin:

a) neîndeplinirea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate;

b) nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unor drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală.”

Având în vedere că SC X SRL a schimbat fără să înștiințeze autoritatea vamală destinația autoutilitare a marca IVECO ML80E an fabricație 2001, la importul căreia a beneficiat de scutire la plata taxei pe valoarea adăugată, se reține că organele vamale au procedat în mod legal la recalcularea drepturilor vamale de import și stabilirea în sarcina acesteia a diferenței de taxă pe valoarea adăugată în suma de X lei.

In concluzie, pentru acest capat de cerere contestatia se va respinge ca neintemeiata.

Referitor la majorarile si penalitatile de intarziere in suma de X lei aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges este sa se pronunte daca societatea datoreaza aceste sume in conditiile in care nu a achitat la termen debitul datorat.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /15.05.2007 s-a stabilit ca pentru neachitarea in termen a diferentei de taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, organele vamale au calculat in sarcina SC X SRL majorari si penalitati de intarziere in suma de X lei.

In drept sunt aplicabile prevederile 115, art. 116 si art. 121 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

Art. 115

“ (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. “

Art. 116

“ (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. “

Art. 121

“ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

In speta sunt aplicabile si dispozitiile art. 3 din Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizeaza:

“ Incepând cu data de 1 ianuarie 2006, art. 115 din Codul de procedură fiscală se modifică și va avea următorul cuprins:

"ART. 115

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Avand in vedere ca SC X SRL datoreaza o diferenta de taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul, fapt pentru care se retine ca in mod legal organele de inspectie au procedat la calcularea de majorari si penalitati de intarziere in suma de X lei, pentru acest capat de cerere contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata.

Afirmatia contestatoarei potrivit careia nu a incalcat dispozitiile legale referitoare la schimbarea utilizarii bunului importat cu exonerarea platii taxei pe valoarea adaugata, in sensul ca firma cumparatoare utilizeaza bunul pentru aceeasi activitate pentru care l-a utilizat si firma vanzatoare, respectiv importatoare, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei deoarece schimbarea destinatiei bunului importat (autoutilitara marca IVECO ML80E an fabricatie 2001) in sensul dispozitiilor legale este rezultata din faptul ca **petenta a importat bunul in vederea utilizarii in cadrul activitatii pentru care a fost autorizata si nu in scopul comercializarii acestuia.**

Mai mult sustinerea societatii referitoare la aplicarea eronata a dispozitiilor art. 71 din Legea nr. 141/1997 si anume faptul ca " bunul supus importului nu este o marfa ci un mijloc de productie " este nerelevanta intrucat conform dispozitiilor art. 1 (2) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei:

*" Prevederile cuprinse în prezentul cod se aplică tuturor **bunurilor introduse sau scoase din țară de către persoane fizice sau persoane juridice.**"*

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 71, art. 144 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, art. 105, art. 226 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, art. 115, art. 116 si art. 121 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 3 din Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile art. 175, art. 176, art. 177, art. 179 si art. 186, din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se :

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL din Pitesti pentru suma de X reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata de plata;
- X lei majorari si penalitati de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.

DIRECTOR EXECUTIV